

Zlatý banán 2022 - příběh dárce & zároveň příběh toho, komu peníze od dárců pomáhají

Příběh paní Hanny Žákové

Když odešla Hanna Žáková do důchodu, plánovala s manželem po letech maximálního pracovního vytížení pohodové, ale aktivní využití svého volného času. Jenže už po roce nevěděla, co dělat s nenaplněnými dny a začala se utápět ve smutku, sebelítosti a depresích. Pomoc se v tomto, pro ni, těžkém období našla díky organizaci Práve ted'!

Ta pro propagaci nově vzniklého Komunitního centra (rok 2017) připravovala kampaň, v rámci které senioři a seniorky načítali na YouTube pohádky. Paní Hanna přišla, načetla vybranou pohádku svým malebným charismatickým hlasem a rychle z centra zmizela, protože se v té době necítila ve společnosti cizích lidí příjemně. Kampaň měla úspěch a tak se v novém Komunitním centru střídaly televizní štáby a novináři a měli zájem o rozhovor s dámami, které pohádky načetly.

Paní Hanna se tak do centra vrátila a při té příležitosti zjistila, že centrum poskytuje mnoho dalších zajímavých aktivit, že lidé v něm jsou příjemní, nikdo není do ničeho tlačěn a že i ostatní senioři prožívají, podobně jako ona, někdy veselé a někdy neveselé okamžiky v životě. V centru se „našla“, našla novou chuť a motivaci do života.

Na konci roku 2018 však organizace nezískala finance na pokračování provozování „vypiplaného“ Komunitního centra a tehdy se paní Hanna za organizaci poprvé postavila. Napsala desítky dopisů na všemožné instituce a dokonce se obrátila i na samotného premiéra. Ačkoli její snaha centrum nezachránila, rozhodně pomohla komunitě kolem Práve ted'! a zakladatelkám organizace morálně.

Když pak přišel v únoru 2020 do našich zemí covid, společnost byla uzavřena a senioři měli v podstatě zákaz vycházení a stýkání se s kýmkoli, upadala paní Hanna opět do depresí. Organizace Práve ted'! začala poměrně záhy po první uzávěře pořádat každodenní on-line krátká setkání na Zoomu do kterých se brzy začala přihlašovat i paní Hanna se svým manželem.

Se svou, v té době už významně sníženou pohyblivostí, brzy velmi výrazně ocenila výhody tohoto typu programů, kdy k nim, díky drobným dárcům podporujícím v té době organizaci, každý všední podvečer do obýváku skrz displej tabletu vstupovali odborníci na různá témata či další senioři, kteří sami vedli přednášky či rozhovory se zajímavými osobnostmi.

O tom, jak radostná pro ni byla možnost on-line vysílání svědčí i věta uvedená v závěru jejího [blogu](#) k tomuto tématu: „Ale hlavně chci poděkovat za vaši neúnavnou práci, je to opravdu **maják v téhle temné době**, kdy se ztrácejí v mlze strachu nejen příbuzní, ale i přátelé a známí. Nemít vás a vaše vysílání, nevím! Neumím si představit život bez Práve ted'!“

A ačkoli je finanční situace paní Hanny a jejího manžela složitá, rozhodli se i oni stát se drobnými přispěvateli a podporovat tak v rámci svých možností, svou oblíbenou organizaci.

Paní Hanna je vždy znova a znova šťastná, když se může některé z aktivit organizace osobně zúčastnit. V těchto dnech se i s manželem, kterému láskyplně říká „Žák“, chystá na netradiční oslavu Mezinárodního dne seniorů, kterou organizace připravuje na 30. září v Praze.

Radostné pro ni bylo i první „živé“ setkání po covidových uzávěrách společnosti, které se mohlo uskutečnit také jen díky drobným příspěvkům a dobrovolnictví mnohých účastníků. Toto setkání proběhlo v červnu 2021 na Střeleckém ostrově a paní Hanna je v jednom z dalších [blogových](#) příspěvků popisuje takto: „*Sešli jsme se s dobrou náladou a uchovaným zdravým rozumem, neboť díky on-line vysílaným přednáškám, besedám, trénování paměti a mozku, výuce angličtiny, cvičení, ... jsme jednak vnímali tolik potřebnou lidskou pospolitost, ale navíc poznali i spoustu nových, velmi zajímavých lidí a činností. ... Ale to, že jsme se mohli sejít živě – bylo ještě lepší! Někteří jsme se „po letech“ navzájem pozdravili, s novými členy, kteří přibyli díky dennímu (!) on line vysílání, se seznámili!*“

Hanna Žáková za svůj život prošla řadou profesí, byla např. učitelka, ale dělala novinářku, s manželem po „sametu“, jak událostem v listopadu r. 1989 říká, odešli do Krkonoš a starali se spolu o hotel, kde ona byla od recepční, přes uklízečku, po kuchařku, prostě holka pro všechno. Před odchodem do důchodu si pak v rodném Rakovníku otevřela malé lázně. Paní Hanna miluje operu, ráda s manželem, pokud jí to zdraví dovolí, cestuje, věnuje se psaní a výtvarným činnostem.

Po korektuře textu paní Hanna autorce textu píše: *Náš život je díky Právě teď! mnohem bohatší, myslím, jsem přesvědčená, že i cesta*, na níž se chystáme, je též výsledkem Vašeho a Ivetina snažení.*

V Praze 29.9.2022, H. Čepová

* manželé Žákoví se chystají na cestu do Brazílie